

Administratieve Commissie ter regeling van de arbeidsrelatie (CAR) – Nederlandstalige kamer
Administratief Centrum Kruidtuin - Finance Tower
Kruidtuinlaan 50 bus 135, 1000 Brussel

Dossier nr: 239

Verzoekende partij:

- X BV

Aanvraag tot kwalificatie van de arbeidsrelatie
--

De Administratieve Commissie ter regeling van de arbeidsrelatie heeft tot taak beslissingen te nemen betreffende de kwalificatie van een bepaalde arbeidsrelatie (artikelen 329 en 338, § 1 van de programmawet (I) van 27 december 2006, hierna Arbeidsrelatiewet).

Het koninklijk besluit van 11 februari 2013 regelt de samenstelling en werking van de kamers van de Administratieve Commissie ter regeling van de arbeidsrelatie.

X BV (hierna: de aanvrager), vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur mevr. Y, diende op 31 maart 2022 eenzijdig een aanvraag tot kwalificatie van een arbeidsrelatie in, met name ter kwalificatie van de arbeidsrelatie die zij wenst aan te gaan met personen die een X-punt zullen uitbaten.

De aanvraag bevatte, naast het ondertekende aanvraagformulier, ook een begeleidende brief met motivering van de aanvraag.

Op 20 april 2022 vroeg de Administratieve Commissie bijkomende inlichtingen en stukken aan de aanvrager. De Commissie ontving deze op 10 en 21 juni 2022.

De Commissie behandelde de zaak op de zitting van 30 juni 2022. Mevr. Y vertegenwoordigde de aanvrager op deze zitting. Geconfronteerd met de vragen van de Commissie, verzocht zij een bijkomende termijn om hierop te antwoorden.

Op 12 juli 2022 ontving de Commissie van de aanvrager een antwoord op haar vragen. Op 23 augustus 2022 bezorgde de aanvrager ook nog een model van overeenkomst tussen haarzelf en een uitbatingspunt.

De Commissie behandelde de zaak opnieuw op de zitting van 25 augustus 2022. De aanvrager werd opnieuw vertegenwoordigd door mevr. Y, alsook door de heer Z, vast vertegenwoordiger van de bestuurder van de aanvrager.

De aanvrager verklaarde dat de bevoegde instellingen van sociale zekerheid geen onderzoek voeren naar de aard van zijn arbeidsrelatie. Hij verklaarde ook dat er hieromtrent geen strafrechtelijk onderzoek en geen procedure bij de arbeidsrechtbank wordt gevoerd. De Commissie kan de aanvraag dus behandelen (artikel 338, § 3 Arbeidsrelatiewet).

Beoordeling door de Commissie

Feitelijke gegevens

1.- De aanvrager is een onderneming die een digitaal platform beheert waar natuurlijke personen zich kunnen aanmelden en registreren om te fungeren als afhaalpunt van postpakketten voor hun straat of wijk. Deze natuurlijke personen zullen dus fungeren als “X-punt”.

Het is met name zo dat deze natuurlijke personen thuis postpakketten van postoperatoren (zoals DPD en UPS) ontvangen, deze tijdelijk bewaren en deze vervolgens aan de bestemmingen ervan bezorgen. De bestemmingen komen deze pakketten op het adres van het X-punt afhalen, maar het is (uitzonderlijk) ook mogelijk dat de uitbater van dit Punt de pakketten naar het adres van de bestemming brengt. De X-punt uitbaters worden vergoed per verwerkt en afgeleverd postpakket.

De moedervereniging (X BV) van de aanvrager is reeds actief op de Nederlandse markt met ongeveer 500 X Punten. Voornamelijk gepensioneerden, thuiswerkers, huismoeders en -vaders en studenten zouden actief zijn als X-punt uitbater.

2.- De aanvrager wil naar Nederlands voorbeeld een netwerk van X Punten in België uitbouwen. De aanvrager geeft aan dat hij in België al is erkend als deeleconomieplatform. Hij vraagt zich echter af wat naar Belgisch recht de aard is van de rechtsverhouding tussen hemzelf en de X-punt uitbaters.

Voorwerp van de aanvraag

3.- Uit de wijze waarop de aanvrager zijn aanvraag motiveerde, blijkt dat hij in feite van oordeel is dat er voor personen die fungeren als X-punt een *sui generis* statuut zou moeten gelden.

De aanvrager laat uitschijnen dat deze personen uit de aard van hun activiteiten geen werknemers zijn, maar eigenlijk ook bezwaarlijk als (bijdrageplichtige) zelfstandigen kunnen worden gezien. De aanvrager benadrukt dat hij vooral personen zal rekruteren die ten dienste willen staan van de gemeenschap (hun wijk) en dus niet zozeer een financieel gewin nastreven. De inkomsten uit de activiteit zijn volgens de aanvrager ook veel te bescheiden om hieruit een substantieel (beroeps)inkomen te puren.

De aanvrager wenst met haar aanvraag dus bevestiging te bekomen dat de diensten die worden verricht door de X-punt uitbaters onderdeel uitmaken van een *sui generis* statuut waarvoor geen RSZ-bijdragen als werknemer/werkgever en ook geen sociale bijdragen als zelfstandige verschuldigd zijn.

4.- De Commissie wijst erop en herinnert eraan dat zij enkel tot taak heeft te oordelen over de kwalificatie van een arbeidsrelatie. Onder “arbeidsrelatie” moet worden verstaan: een professionele samenwerking betreffende het presteren van arbeid door een partij in de hoedanigheid van hetzij werknemer hetzij zelfstandige (art. 328, 5° Arbeidsrelatiewet).

Wanneer de Commissie tot het besluit zou komen dat er geen sprake is van een arbeidsrelatie, noch als werknemer, noch als zelfstandige, dan kan zij zich niet uitspreken over de kwalificatie die deze relatie wel heeft of moet hebben. Dit vraagstuk overstijgt dan immers de bevoegdheid van de Commissie.

Is er wel sprake van een arbeidsrelatie, dan moet de Commissie beoordelen of deze relatie gekenmerkt wordt door het bestaan van een gezagsverhouding of niet. Het antwoord op deze vraag is bepalend voor de kwalificatie van de arbeidsrelatie, hetzij als een tewerkstelling in loondienst, hetzij als een samenwerking met een zelfstandige.

De Commissie onderstreept ook dat zij zich enkel uitspreekt over de sociaalrechtelijke kwalificatie van de arbeidsrelatie. Zij heeft zich niet uit te spreken over de fiscaalrechtelijke kwalificatie van een (arbeids)relatie en/of de inkomsten die daaruit voortvloeien, ook niet wanneer die fiscaalrechtelijke kwalificatie een invloed heeft op de eventuele bijdrageplicht in een welbepaald stelsel van sociale zekerheid. Zo komt het aan de fiscale administratie toe te bepalen of de inkomsten die een persoon via X verwerft kunnen opgevat worden als inkomsten uit de deeconomie, zoals bedoeld in artikel 90, 1ste lid, 1^obis WIB 92, en komt het vervolgens aan het RSVZ toe om te bepalen of er effectief toepassing kan worden gemaakt van de vrijstellingsregeling uit artikel 5ter Sociaal Statuut Zelfstandigen.

Bestaan van een arbeidsrelatie

5.- De Commissie stelt vast dat de aanvrager beroep wil doen op natuurlijke personen, die op hun thuisadres postpakketten zullen ontvangen, bewaren en (door)leveren aan de bestemmingen van die pakketten. Rechtspersonen zullen niet in aanmerking genomen worden voor de uitbating van een afhaalpunt, omdat dit niet strookt met de (bedrijfs)filosofie van de aanvrager (met name buurtbewoners verbinden).

Hoewel de aanvrager het zo formuleert dat deze personen een lokaal afhaalpunt zullen zijn in een ruimer distributienetwerk, en deze persoon in de modelovereenkomst ook "uitbater" worden genoemd, is het duidelijk dat deze personen een dienst zullen leveren aan, en dus arbeid zullen presteren voor de aanvrager. De X-punt uitbaters zullen geen eigen handelszaak met een eigen cliënteel uitbaten.

Op de zitting van 25 augustus 2022 bevestigde de aanvrager uitdrukkelijk dat hij in (onder)aanneming van postoperatoren (o.a. DPD en UPS) verder instaat voor het transport en de aflevering van postpakketten. Hiervoor zou de aanvrager dan zelf beroep doen op natuurlijke personen waarmee hij contracteert. Deze personen zullen met andere woorden fungeren als uitvoeringsagenten van de aanvrager, terwijl de aanvrager zelf een uitvoeringsagent is van de postoperatoren.

Op geen enkel ogenblik komt er een rechtstreekse contractuele relatie tot stand tussen de bestemming van het postpakket en de persoon die namens de aanvrager verder instaat voor de uiteindelijke levering van het pakket. Het is dus niet zo dat de aanvrager via een online platform louter de vraag naar een welbepaalde dienst en het aanbod ervan met elkaar in contact brengt. Via het online platform worden mensen gerekruteerd, die voor de aanvrager een dienst zullen leveren en dus arbeid zullen presteren, dit ter uitvoering van de verbintenissen die de aanvrager ten aanzien van een postoperator is aangegaan.

Het feit dat de natuurlijke persoon waarop een beroep wordt gedaan, bij hem of haar thuis over een ruimte moeten beschikken die toelaat pakketten op een veilige en hygiënische manier te stockeren en daarenboven gedurende welbepaalde dagen en uren ook thuis moet zijn om de afhaling van pakketten mogelijk te maken, doet geen afbreuk aan de bovenstaande vaststelling. Het feit dat deze natuurlijke persoon in de praktijk contact zal hebben met de bestemmingen

van de ontvangen pakketten, die kunnen kiezen voor een aflevering en afhaling bij het X-punt, betekent evenmin dat er tussen deze personen een contractuele relatie tot stand komt.

6.- De Commissie komt bijgevolg tot het besluit dat de wijze waarop de aanvrager te werk wil gaan, er wel degelijk op neerkomt dat er een arbeidsrelatie ontstaat tussen de aanvrager en de personen die zullen fungeren als “pakjespunt/ophaalpunt”.

Zodoende kan en moet de Commissie zich verder buigen over de vraag of er in de relatie tussen de aanvrager en de X-punt uitbaters, een gezagsrelatie bestaat of niet, en of er dus sprake is van een tewerkstelling in loondienst, dan wel of er sprake is van een samenwerking met een zelfstandige.

De Commissie merkt volledigheidshalve nog op dat noch de aard van de arbeid, noch de beperkte omvang ervan, noch de geringe inkomsten die eruit voortvloeien, noch de achterliggende bedoeling of filosofie (deeleconomie) het bestaan van een arbeidsrelatie uitsluiten. Immers:

- Als arbeid in de zin van de arbeidsovereenkomstenwet moet worden aangezien, de arbeid die een werknemer verricht, onverschillig of het overeengekomen loon beperkt is en onverschillig of die arbeid wordt verricht als vrijetijdsbesteding, zonder het oogmerk een inkomen te verwerven (Cass. 10 maart 2014, *Arr. Cass.* 2014, 708).
- Als beroepsbezigheid in de zin van het sociaal statuut der zelfstandigen moet worden aangezien elke arbeid die wordt verricht buiten een arbeidsovereenkomst of een ambtenarenstatuut, die een zekere regelmatigheid en continuïteit heeft en waarmee winst wordt nagestreefd, ook al is de uiteindelijke winst onbestaande of zeer gering (cf. Cass. 2 juni 1980, *JTT* 1982, 76).

Een X-punt uitbater mag dan wel vanuit een zeker altruïsme of een zeker gemeenschapsgevoel in omvang beperkte prestaties leveren, dit neemt niet weg dat hij dit nietgeheel kosteloos of vrijwillig doet, maar wel tegen betaling. De relatie wordt dus zonder meer ook gekenmerkt door het oogmerk, in hoofde van deze persoon, om een inkomen te verwerven en een winst te realiseren, ook al is dit inkomen of deze winst zeer bescheiden en dient deze slechts teraanvulling van een ander beroeps- of vervangingsinkomen.

Kwalificatie van de aard van de arbeidsrelatie

7.- De Commissie merkt op dat de partijen vrij de aard van hun arbeidsrelatie kunnen kiezen, evenwel:

- zonder de openbare orde, de goede zeden en de dwingende wetten te kunnen overtreden;
- met dien verstande dat de effectieve uitvoering van de overeenkomst moet overeenkomen met de aard van de arbeidsrelatie. Er moet voorrang worden gegeven aan de kwalificatie die uit de feitelijke uitoefening blijkt indien deze de door de partijen gekozen juridische kwalificatie uitsluit.

(art. 331 Arbeidsrelatiewet)

Een arbeidsrelatie uit arbeidsovereenkomst kenmerkt zich door het bestaan van een gezagsverhouding tussen een werkgever en een werknemer. Het komt er bij de beoordeling van het bestaan van een arbeidsovereenkomst dus op aan te beoordelen of de gegevens waarvan het bewijs wordt verstrekt, een toepassing of een mogelijkheid tot toepassing van gezag op de uitvoering van de arbeid aantonen (zie o.a. Cass. 29 september 2006, *RW* 2007-2008, 781).

Deze beoordeling gebeurt aan de hand van de criteria bepaald in artikel 333, §1 van de Arbeidsrelatiewet. Dit artikel bepaalt dat de algemene criteria die het mogelijk maken het bestaan of de afwezigheid van een gezagsband te beoordelen de volgende zijn:

- (a) de wil der partijen zoals die in hun overeenkomst werd uitgedrukt, voor zover deze laatste overeenkomstig de bepalingen van artikel 331 wordt uitgevoerd;
- (b) de vrijheid van organisatie van de werktijd;
- (c) de vrijheid van organisatie van het werk;
- (d) de mogelijkheid een hiërarchische controle uit te oefenen.

8.- De Commissie stelt vast dat de modelovereenkomst die de aanvrager voorlegt de titel "aansluitingsformulier" heeft, zonder dat enige overweging of enig beding een welbepaalde kwalificatie vooropstelt of uitsluit. Er wordt wel verwezen naar de toepassing van de (fiscale) regeling deeleconomie (zie art. 3: vergoedingen). Hierboven haalde de Commissie reeds aan dat de aanvrager eigenlijk zowel de kwalificatie als arbeidsovereenkomst als de kwalificatie als zelfstandige samenwerkingsovereenkomst onaangepast vindt.

De Commissie wijst erop dat de titel van de overeenkomst en de wijze waarop de inkomsten bij de fiscale administratie worden aangegeven op zichzelf genomen niet bij machte zijn om de arbeidsrelatie te kwalificeren (art. 333, §3 Arbeidsrelatiewet).

In de algemene voorwaarden, die deel zullen uitmaken van de overeenkomst tussen een aanvrager en een X-punt uitbater, staat wel een beding dat de uitbater in volle onafhankelijkheid en vrijheid zal handelen. Art. 3.3 van die algemene voorwaarden bepaalt ook dat de uitvoering van de overeenkomst en de daaruit voortvloeiende relatie op geen enkele manier een arbeidsovereenkomst kan doen ontstaan tussen de aanvrager en de X-punt uitbater.

Er mag dus aangenomen worden dat de partijen in eerste instantie de kwalificatie van een samenwerking op zelfstandige basis vooropstellen.

9.- Op gebied van werktijd is het zo dat van de X-punt uitbaters een hoge beschikbaarheid wordt verwacht. Zij moeten in beginsel dagelijks beschikbaar zijn van maandag tot en met vrijdag van 16-21u. Deze beschikbaarheid is eigen aan de dienst die uiteindelijk moet worden geleverd. Bestemmingen van postpakketten moeten kunnen rekenen op ruime openingsuren, die hen toelaten postpakketten op het voor hen meest geschikte moment te komen afhalen.

Men kan er niet omheen dat zodanige regeling de X-punt uitbaters (ernstig) beperkt in devrije besteding van hun tijd. Zoals de aanvrager tijdens de zitting van 25 augustus 2022 ook aangaf, kan men niet adequaat functioneren als X-punt wanneer men door de week tijd wil besteden aan andere extramurale activiteiten. Een kortstondige afwezigheid van een dag zou worden aanvaard, zonder dat er dan enige verplichting bestaat om die afwezigheid bij X te melden. Langere afwezigheden moeten uit de aard van de zaak wel doorgegeven worden om de distributie van pakketten niet te verstoren.

Tegelijk kwam echter ook naar voor dat de aanvrager zich uiteindelijk weinig bekommert over de wijze waarop de toegankelijkheid van het X-punt wordt gerealiseerd. Zo stelt de Commissie vast dat, hoewel eerst anders werd verklaard, het toch aanvaard zou worden dat devolwassen gezinsleden mee instaan voor het aannemen en afleveren van postpakketten. Evenzeer zou aanvaard worden dat een X-punt uitbater een regeling treft met een anderebuurtbewoner of een andere X-punt uitbater om de continuïteit van de dienstverlening te verzekeren (door pakketten door te geven).

De Commissie is van oordeel dat de regeling van werktijd die de aanvrager vooropstelt uiteindelijk niet onverenigbaar is met een zelfstandige samenwerkingsovereenkomst, en wel om de volgende redenen en onder de volgende voorwaarden:

- De werktijdregeling wordt conventioneel overeengekomen en is eigen aan de aard van de dienst die (moet) worden geleverd. Geen enkel beding in de overeenkomst laat de aanvrager toe de werktijdregeling eenzijdig te wijzigen. De X-punt uitbater geniet daarentegen wel de vrijheid om (in zijn voordeel) binnen welbepaalde grenzen eenzijdig af te wijken van de overeengekomen werktijdregeling.
- De werktijdregeling houdt voornamelijk, om niet te zeggen uitsluitend in dat de X-punt uitbater thuis moet zijn voor het geval een klant zich aanbiedt. Het is niet zo dat de X-punt uitbater ertoe gehouden is of ertoe verplicht zou kunnen worden enige vorm van arbeid te leveren op die momenten dat er geen enkele klant te bedienen valt. De effectieve werktijd, dit wil zeggen, de tijd dat de X-punt uitbater effectief arbeidsprestaties levert, wordt niet bepaald door de aanvrager, maar louter door het zich al dan niet aanbieden van koeriers en cliënteel. De aanvrager heeft geen enkele controle daarover. Het is immers de klant die bepaalt of hij aflevering wil op een X- Punt, waarna een koerier naar het adres van dit X-punt wordt gezonden.

10.- Op gebied van de organisatie van het werk geniet de X-punt uitbater een ruime vrijheid. Het is zeker zo dat hij bij het uitvoeren van zijn werk welbepaalde procedures zal moeten naleven en eveneens gebruik zal moeten maken van welbepaalde (scan)apparatuur, maar dit houdt volledig verband met de aard van de dienst. Het transport van postpakketten moet immers op een correcte en adequate wijze kunnen worden opgevolgd en getraceerd. Dat de X-punt uitbater bij de rekrutering eerst nog uitleg en opleiding zal krijgen over deze procedures en deze apparatuur, is op zich niet onverzoenbaar met een zelfstandige samenwerking.

Daarenboven wijst geen enkel van de voorgelegde elementen erop dat de aanvrager, of één van zijn lasthebbers of aangestelden, de uitvoering van het werk zal kunnen aansturen of bijsturen. De X-punt uitbater zal het werk in de beslotenheid van zijn eigen woning verrichten, en zal bij het aannemen, verwerken en/of afleveren van postpakketten geen werkgerelateerde opdrachten of instructies krijgen, ook niet via digitale middelen. De aanvrager oefent dus noch op de werkvloer, noch vanop afstand enige concrete leiding uit over het werk van de X-punt uitbater.

11.- Ten slotte is de Commissie van oordeel dat de beoogde arbeidsrelatie tussen de aanvrager en de X-punt uitbater niet gekenmerkt wordt door een vorm van hiërarchische controle (over het werk en de werktijd), doch op voorwaarde dat het “3 strikes out”-beleid dat wordt voorzien in de algemene voorwaarden (m.iv. bijlage 3 bij die voorwaarden) niet uitmondt in een systeem dat toelaat op een verkapte manier tucht uit te oefenen.

Dit is slechts het geval:

- wanneer de “3 strikes out”-regel, die erop neerkomt dat een partij onmiddellijk, en zonder rechterlijke tussenkomst, de overeenkomst kan ontbinden, wederzijds is, en dus geen recht en macht is dat/die enkel aan de aanvrager toekomt. Volgens de algemene voorwaarden is er wel degelijk sprake van wederkerigheid en kan ook een X-punt uitbater na drie “strikes” een einde stellen aan de overeenkomst (zie art. 8.1.2 algemene voorwaarden).
- wanneer het vaststellen van een “strike” ten nadele van de X-punt uitbater niet louter afhangt van de eenzijdige beoordelingsmacht van de aanvrager, maar

voorafgegaan wordt door een procedure van evaluatie en bespreking van de klacht op gelijke voet. Volgens de uitleg die de aanvrager verschaft, zal dat het geval zijn.

- wanneer enkel inbreuken op de strafwet en inbreuken op concrete contractuele verplichtingen in aanmerking worden genomen als “strikes”, en dus niet inbreuken op eenzijdige bevelen of instructies met betrekking tot het werk of de werktijd, die de aanvrager hoe dan ook zegt niet te zullen geven.

In die omstandigheden en onder die voorwaarden is een “3 strikes out”-beleid verzoenbaar met een samenwerking op zelfstandige basis. Is dat niet het geval, dan ontstaat onvermijdelijk een hiërarchische verhouding, die kenmerkend is voor een arbeidsovereenkomst, en dus onverenigbaar is met een samenwerking op zelfstandige basis, zelfs al geniet een X-punt uitbater op gebied van concrete werk(tijd)planning een zekere autonomie.

Beslissing van de Commissie

De **Administratieve Commissie ter regeling van de arbeidsrelatie**, samengesteld uit:

- De heer Koen Nevens, voorzitter
- Mevrouw Pascale Mylemans, als vertegenwoordiger van de FOD Sociale Zekerheid, Directie-generaal Juridische Expertise, vast lid
- De heer Sven Vanhuyse als vertegenwoordiger van de FOD Sociale Zekerheid, Directie-generaal Juridische Expertise, vast lid
- Mevrouw Lisa Verschingel, als vertegenwoordiger van de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg, plaatsvervangend lid
- De heer Erwin Tavernier, als vertegenwoordiger van het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen, vast lid

beslist, na deelname aan de elektronische zitting van de meerderheid van de leden of de vertegenwoordigde leden van de kamer,

bij meerderheid van stemmen,

dat de arbeidsrelatie tussen de aanvrager en de X-punt uitbater gekwalificeerd moet worden als een zelfstandige samenwerking, op voorwaarde dat:

- **de werktijdregeling zich beperkt tot het conventioneel bepalen van de “openingsuren” van het X-punt, zonder mogelijkheid voor de aanvrager om deze regeling eenzijdig te kunnen wijzigen en zonder de mogelijkheid voor de aanvrager om de X-punt uitbater werkopdrachten te geven andere dan degene die uit zichzelf voortvloeien uit het zich aanbieden van een koerier en/of een klant.**
- **De “3 strikes out”-regeling voldoet aan de vereiste van wederkerigheid, hetgeen inhoudt dat:**
 - **beide partijen eenzelfde, gelijkwaardige mogelijkheid hebben om na drie strikes een einde te stellen aan de overeenkomst;**
 - **de bespreking, evaluatie en vaststelling van een “strike” gebeurt na een overlegprocedure op gelijke voet;**

- **enkel inbreuken op de strafwet en inbreuken op conventioneel bepaalde verplichtingen in aanmerking worden genomen als een “strike”, en dus niet inbreuken op eenzijdige bevelen of instructies van de aanvrager.**

Aldus uitgesproken ter elektronische zitting van 25 augustus 2022.

De voorzitter,
Koen Nevens

Artikel 338, § 4 van de programmawet (I) van 27 december 2006 stelt: “Deze beslissing is bindend voor de instellingen die in de administratieve commissie vertegenwoordigd zijn evenals voor de sociaalverzekeringsfondsen bedoeld in artikel 20 van het koninklijk besluit nr38, behalve 1° wanneer de voorwaarden betreffende de uitvoering van de arbeidsrelatie en waarop de beslissing werd gegrond, gewijzigd worden. In dit geval heeft de intrekking van de beslissing uitwerking vanaf de dag van de wijziging van deze voorwaarden; 2° wanneer blijkt dat de elementen betreffende de kwalificatie van de arbeidsrelatie die door de partijen werden verschaft op een onvolledige of onjuiste wijze werden verschaft. In dat geval wordt de beslissing geacht nooit te hebben bestaan. De instellingen van sociale zekerheid blijven er dus toe gemachtigd over te gaan tot een controle van het behoud van de elementen die de beslissing van de administratieve kamer hebben gegrond”. In de gevallen voorzien bij artikel 338, § 2, tweede en derde lid, zijnde de beslissingen genomen op initiatief van een enkele partij van de arbeidsrelatie, worden deze beslissingen van kracht voor een periode van drie jaar. Er kan door de partijen binnen de maand die volgt op de kennisgeving van de beslissing bij aangetekend schrijven, bij de arbeidsrechtbank van de plaats van de aanvrager(s) beroep worden aangetekend door het uitbrengen van een dagvaarding of door het neerleggen ter griffie van een tegensprekelijk verzoekschrift (art. 704, § 1 Ger. W.) lastens de Belgische Staat (FOD Sociale Zekerheid). Het voorwerp van het beroep moet daarbij worden vermeld.